

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

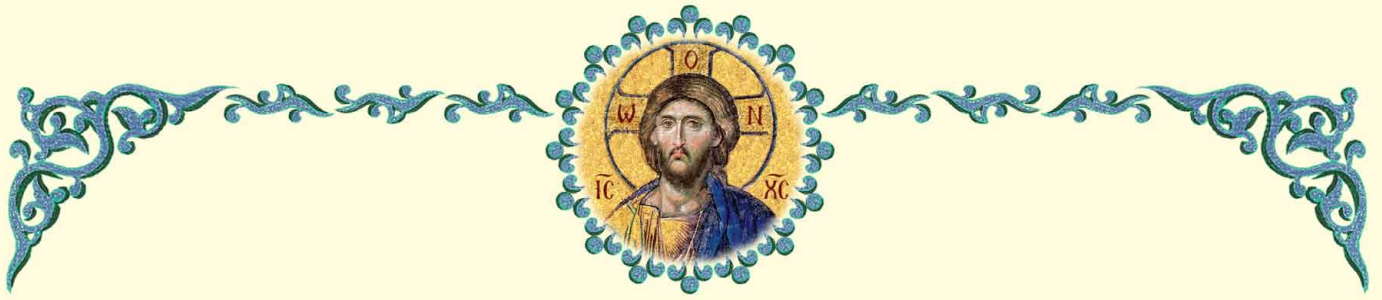
ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016, ΕΤΟΣ 66^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 991, ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας 2016 στὴν Ἀθήνα

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ 2016

«Ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα·

ΕΜΠΛΕΟΙ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἅπαντες οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ εορτάζομεν τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν πηγὴν καὶ αἰτίαν τῆς ἀρρήτου ἀγαλλιᾶσεως καὶ πανηγύρεως ἡμῶν. Ὅτι ἀνέστη Χριστός, «ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος», ὁ τῶν νεκρῶν ἐλευθερωτής, «ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν»!

Αὐτός, Ὅστις ἐφόρεσε τὸν ἀτιμωτικὸν ἀκάνθινον στέφανον, φορεῖ πλέον τὸ διάδημα τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου. Αὐτός, Ὅστις ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, εἰς ἐνδειξιν τῆς κραταιᾶς Ἀγάπης Αὐτοῦ, πηγάζει νῦν τὴν ἐλευθερίαν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ἐπάνοδον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ζωὴν τὴν Αἰώνιον!

Ὁ ἀρχέκακος διάβολος ἀποστατήσας, παρέσυρε μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς πτώσιν. Ἐξηπάτησεν εἰς παρακοὴν τοὺς Προπάτορας καὶ ἐξεβλήθησαν τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, εὐρεθέντες ὄχι εἰς γῆν ῥέουσιν μέλι καὶ γάλα, ἀλλ' εἰς κοιλάδα κλαυθμῶνος, κατάσπαρτον ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον «εὐθῆ» (Ἐκκλῆσ. 7:29), ἦτοι ἀγαθόν, πρὸς θεῖαν ἐνατένισιν καὶ κοινωνίαν· ἐκτίσθημεν «ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς» (Ἐφεσ. 2:10), ἀλλὰ τὸ δημιούργημα μετεστράφη εἰς ἔργα πονηρίας.

Ἐπλανήθημεν, ἐσφάλομεν, ἐπέσαμεν, ἐτυφλώθημεν, ἐχωλαίναμεν, ἀπεθάνομεν!... Ποῖος θὰ ἡγειρεν ἡμᾶς;

Ἐκεῖνος, ὁ Θεάνθρωπος, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρός, Ὅστις ἔχυσε χάριν ἡμῶν τὸ τίμιον Αὐτοῦ Αἷμα, διὰ νὰ λυτρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

«Ὁς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν» (Ρωμ. 4:25).

Ἡ ἄμετρος Φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τὸ πλῆθος τῶν Οἰκτιρμῶν Αὐτοῦ ὑπερνικοῦν τὴν ἀνθρωπίνην ἁμαρτίαν καὶ πονηρίαν, ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος ὁμολογήσῃ αὐτὴν καὶ ἐκζητήσῃ συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν.

Ὅθεν, ἄς μὴ ἀπελπιζώμεθα! Μὴ ἀπωλέσωμεν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἡμῶν!

Πέτρος ὁ Απόστολος ἠρνήσατο τὸν Κύριον τρεῖς ἐνώπιον μιᾶς παιδίσκης, ἀλλὰ μετενόησεν, ἔκλαυσε πικρῶς καὶ ἔλαβε συγχώρησιν παραμείνας εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι βαρὺ καὶ μέγα κακόν, τὸ μόνον ὄντως φοβερόν καὶ καταστροφικόν, ἀλλ' ὄχι ἀνίατον, ἐφ' ὅσον εὐκόλως θεραπεύεται διὰ τῆς γνησίας Μετανοίας (Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

«Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α' Κορινθ. 15:20).

Ἀνέστη ὁ Κύριος διὰ νὰ χαρίσῃ τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν εἰς τὸ γένος ἡμῶν, διότι ἅπαντες θὰ ἀναστηθῶμεν ἐν τῇ Δευτέρᾳ Αὐτοῦ Παρουσίᾳ, καὶ θὰ λάβωμεν σώματα αἰώνια, ἀλλ' ὄχι ὅμοια. Οἱ δίκαιοι θὰ λάβουν σώματα ἐπουράνια, διὰ νὰ ζοῦν αἰωνίως ἐν Οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων. Οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ σώματα δύσμορφα καὶ ἀφεγγῆ, πρὸς αἰώνιαν καταισχύνην!...

Ὅθεν, ἄς λυπηθῶμεν τὰ σώματα ἡμῶν, ἄς ναοποιήσωμεν καὶ ἀγιάσωμεν αὐτὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, μέσῳ τῶν ἁγίων Ἀρετῶν καὶ τῶν θείων Μυστηρίων, διὰ νὰ καθάρωμεν ταῦτα ἐκ τοῦ ῥύπου τῶν ἁμαρτιῶν καὶ νὰ γίνουν δεκτικὰ Θείου Φωτός.

Δεῦτε καὶ διατηρήσωμεν τὸν πνευματικὸν θησαυρὸν ἡμῶν ἀσύλητον καὶ μὴ ταρασσώμεθα ἀπὸ τὴν περικυκλοῦσαν ἡμᾶς ἀπειλὴν καὶ ἀκαταστασίαν τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ δώσωμεν χεῖρα βοηθείας -κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ- εἰς τοὺς κλονουμένους καὶ σαλευομένους ψυχικῶς καὶ σωματικῶς.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος ἡμῶν εὐρίσκεται καὶ τώρα μεθ' ἡμῶν (πρβλ. Ματθ. 28:20), ἀκούων, βλέπων, γνωρίζων καὶ ἐρευνῶν τὰ πάντα.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Άνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 8ης / 21ης Μαρτίου 2016

ΤΗΝ Δευτέραν 8ην / 21ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου, τοῦ ἔτους 2016, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ἐγένετο ἀποτίμησις τοῦ Συνοδικοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε θετική.

2) Συνεζήτησε τὴν προετοιμασίαν τῆς τελετῆς Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ἀπεφάσισε δέ, ἐπ' εὐκαιρία τῆς παρουσίας εἰς Αὐτὴν Ἀρχιερέων ἐκ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ Ἀρχιερέων καὶ Κληρικῶν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἐπαρχίῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, νὰ συγκαλέσῃ Διορθόδοξον Σύσκεψιν πρὸς συζήτησιν καὶ κριτικὴν στάσιν ἐναντι

τῶν ἀναμενομένων ἐξελίξεων εἰς τοὺς κόλπους τῶν λεγομένων ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν, ἐκ τῆς συγκλήσεως τῆς ἀντορθόδοξου «Μεγάλης Συνόδου» τῶν Οἰκουμενιστῶν, πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ θεσμοθέτησιν τοῦ κακοδόξου «χριστιανικοῦ συγκρητισμοῦ».

3) Ἐρρύθμισε τὰς λεπτομερείας τῆς Ἐκδηλώσεως Μνήμης τῆς Ἀλώσεως τῆς Κπόλεως (Κυριακὴ τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων, 30.5/12.6.2016).

4) Ἐνημερώθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐπὶ τῶν ἐν ἐξελίξει νομικῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας.

5) Ἦσυχολήθη μὲ τὰ τοῦ Συνοδικοῦ Ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐν Θεσσαλονίκῃ (Κυριακὴ Β΄ Νηστειῶν).

6) Ἦσυχολήθη ἐκτενῶς μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκρεμότητος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἡμῶν μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου καὶ ἔλαβεν ἀποφάσεις περαιτέρω ἐνεργειῶν.

7) Συνεζήτησεν ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Εἶθε δὲ νὰ φυλάξῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὥστε νὰ διατηρήσωμεν ἀναλλοίωτον τὴν πρὸς Αὐτὸν ἐλπίδα ἡμῶν. Εἶθε νὰ ἐγείρῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὴν νεκρότητα τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ χαρίσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν Ἐπουράνιον Αὐτοῦ Βασιλείαν. Εἶθε νὰ ἀναγράψῃ τὰ ὀνόματα ἡμῶν εἰς τὴν βίβλον τῶν σεσωσμένων καὶ νὰ μὴ σβῆσῃ ταῦτα ποτέ, διότι τὰ ὀνόματα πολλῶν σβήνονται,

εἶτε ὅσων ἐγκαταλείπουν τὴν ὀρθὴν πίστιν, εἶτε ὅσων ἁμαρτάνουν ἀμετανοήτως.

Εἶθε νὰ ἀναμένωμεν Αὐτὸν γρηγοροῦντες, Ὅστις θὰ ἔλθῃ πάλιν ἐνδόξως κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς!

Αὐτῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα 2016

Ἡ Ἱερά Σύνοδος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
† Ὁ Φιλίππων ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Νόρα ΜΙΧΑΗΛ
† Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ
† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
† Ὁ Ἑτνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ο Συνοδικός Έορτασμός της Κυριακής της Όρθοδοξίας

ΟΠΩΣ κάθε χρόνο, έτσι και φέτος έορτάσθηκε με λαμπρότητα η Έορτή της Όρθοδοξίας από την Έκκλησία μας.

Τò πρωί της Κυριακής Α΄ τών Νηστειών, 7/20.3.2016, τελέσθηκε άρχιερατική Θεία Λειτουργία στον ιστορικό Ίερό Ναό Αγίας Παρασκευής στο Μοναστηράκι, στο παλαιό κέντρο τών Αθηνών.

Στήν Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος. Έλαβαν μέρος, όπως είχε Συνοδικά αποφασισθή, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος και ο Σεβασμ. Έπίσκοπος Φιλίππων

← Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ίεράς Συνόδου 7ης / 20ής Απριλίου 2016

ΤΗΝ Τετάρτην, 7ην / 20ήν του μηνός Απριλίου, του έτους 2016, εις την Αίθουσαν του Ίερού Ναού «Ρόδον τò Αμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εις τακτικήν Συνεδριάν η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Έκκλησίας τών Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος, υπό την Προεδριάν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλινίκου.

Η Ίερά Σύνοδος συνεζήτησε και άπεφάσισεν επί τών κάτωθι θεμάτων:

1) Έγένετο θετική άποτίμησις του Συνοδικού Έορτασμού του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά έν Θεσσαλονίκη.

2) Συνεζήτησε τας λεπτομερείας της τελετής Αγιοκατατάξεως του Μακαριστού Πρωθιεράρχου ήμών πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου κατά τò Σάββατον, 15ην/28ην Μαΐου, πρò της Κυριακής της Σαμαρείτιδος.

3) Ησχολήθη με την προετοιμασίαν της Διορθόδοξου ήμών Συσκέψεως της Πέμπτης, 13ης/25ης Μαΐου, έν όψει της συγκλήσεως έκ μέρους τών Οικουμενιστών παρωδίας συνόδου, δια την έπισφράγισιν τών οικουμενιστικών κακοδοξιών των.

4) Έγένετο προγραμματισμός τών λεπτομερειών της Έκδηλώσεως Μνήμης της Αλώσεως της Κπόλεως (Κυριακή τών Αγίων 318 Πατέρων, 30.5/12.6.2016).

5) Ένημερώθη υπό του Σεβασμ. Δημητριάδος επί τών έν εξελίξει νομικών θεμάτων της Έκκλησίας μας.

6) Ένημερώθη υπό του Σεβασμ. Αττικής και Βοιωτίας επί τών εξελίξεων της υποθέσεως της Ίεράς Μονής τών Αγίων Πατέρων Χίου.

7) Ένημερώθη υπό του Θεοφιλ. Μεθώνης επί της αίσιας έκβάσεως του ζητήματος τών ρουμανοφώνων Ένοριών έν Ίταλία.

8) Συνεζήτησε τò θέμα της έκκρεμότητος της έκκλησιαστικής κοινωνίας ήμών μετά της Βουλγαρικής Όρθοδόξου Έκκλησίας του Πατρίου Ημερολογίου, έπειτα από την πρόσφατον έν Βουλγαρία

έπίσκεψιν τών Σεβασμ. Δημητριάδος και Όρωπού και Φυλής.

9) Άπεφάσισε την έκδοσιν Ανακοινώσεως δια την χάριν όμοιομορφίας τέλει τής Ακολουθίας της Αναστάσεως κατά την 12:00 χειμερινήν ώραν του μεσονυκτίου του Μ. Σαββάτου πρòς Κυριακήν του Πάσχα καθ' άπαντας τούς Ίερούς Ναούς και Μονάς της Έλλαδικής έπικρατείας.

10) Άπεφάσισε την τέλει πανδήμου Συνοδικού Μνημοσύνου εις τόν Άείμνηστον Κυβερνήτην της Ελλάδος Ίωάννην Καποδίστριαν, κατά την 27^{ην} Σεπτεμβρίου (έκ.ήμ.) έκάστου έτους εις Ναύπλιον.

11) Ένημερώθη επί θεμάτων άλληλογραφίας της Ίεράς Συνόδου

12) Συνεζήτησε τας έν Άγιώ Όρει προσφάτους εξελίξεις.

13) Συνεζήτησεν έτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Έκ της Αρχιγραμματείας

Μετὰ τò πέρας της συζητήσεως τών θεμάτων Ημερησίας Διατάξεως, η Ίερά Σύνοδος συνεδρίασα ως Δικαστικόν Συμβούλιον άπεφάσισε την παραπομπήν εις τὰ άρμόδια Συνοδικά Δικαστήρια δια κανονικά των παραπτώματα, τών Κληρικών:

α. Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Γκλέκα της Ίεράς Μητροπόλεως Πειραιώς και Σαλαμίνας, όστις παραπέμπεται εις τò Πρωτοβάθμιον δια Πρεσβυτέρους Συνοδικών Δικαστήριον.

β. Πρεσβυτέρου Λουκά Michelin, της Ίεράς Έπισκοπής Λούνης - Έξαρχίας Ίταλίας, όστις παραπέμπεται εις τò Πρωτοβάθμιον δια Πρεσβυτέρους Συνοδικών Δικαστήριον.

γ. Ίεροδιακόνου Βενεδίκτου, κατά κόσμον Ίακώβου Caprecchi, της Ίεράς Έπισκοπής Λούνης - Έξαρχίας Ίταλίας, όστις παραπέμπεται εις τò Κατώτερον Συνοδικών Δικαστήριον.

← κ. Αμβρόσιος. Έγυαλε ή Όρθόδοξη Έκκλησιαστική Βυζαντινή Χορωδία υπό την διεύθυνσι του Μουσικοδιδασκάλου κ. Μιχαήλ Μακρή. Παρέστη μεγάλο πλήθος Όρθοδόξων πιστών. Τόν θεϊο λόγο έκήρυξε ό Σεβασμ. Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Μετά τó πέρας της Θ. Λειτουργίας του Μεγάλου Βασιλείου, έγινε ή καθιερωμένη Λιτανεία των ιερών Εικώνων σε όδους περι τόν Ναόν και άνεγνώσθησαν τά άποσπάσματα του Συνοδικού της Όρθοδοξίας. Συμμετείχε ή Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων.

ΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ, στις 18:00, πραγματοποιήθηκε ή Συνοδική Έκδήλωση για την μεγάλη αυτή Έορτή στην Αίθουσα Τελετών του Όργανισμού Λιμένος Πειραιώς (ΟΛΠ, Ακτή Μιαούλη), τή φροντίδι του έπιχωρίου Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γεροντίου.

Στην Έκδήλωσι παρέστησαν ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος της Έκκλησίας μας Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος, οί Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός, ό Σεβασμ. Έπίσκοπος Φιλίππων κ. Αμβρόσιος, οί Θεοφιλ. Έπίσκοποι Μεθώνης κ. Αμβρόσιος και Γαρδικίου κ. Κλήμης, άρκετοι Κληρικοί μας, Μοναχοί και Μοναχές, ως και πλήθος εύσεβών πιστών.

Παρουσιαστής της Έκδηλώσεως ήταν ό Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Κοντογιώργης, ό οποίος έκανε και την Εισαγωγή αυτής.

Η Χορωδία της Ίερᾶς Μητροπόλεως Ωρωπού

και Φυλής «Έλληνορθόδοξη Κληρονομιά», υπό την διεύθυνσι του Μουσικολ. Ίερομ. π. Διονυσίου Άγιοκυπριανίτου, έγυαλε έπιτυχώς έπίκαιρα μέλη από την ύμνολογία της Έκκλησίας μας.

Ό Σεβασμ. Έπίσκοπος Φιλίππων κ. Αμβρόσιος έκ Δράμας ήταν ό κεντρικός Όμιλητής της Έκδηλώσεως, ό οποίος και άνέγνωσε με ιδιαίτερη έκφραστικότητα και σαφήνεια την ένδιαφέρουσα Όμιλία του με θέμα «Όρθοδοξία και Αίρεση», ή οποία άναρτήθηκε στην Ίστοσελίδα της Ίερᾶς Συνόδου της Έκκλησίας μας.

Μετά και την άπόδοσι όλίγων άκόμη μελών υπό της Χορωδίας, ό Θεοφιλ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης παρουσίασε τις άποφασισθεισες Συνοδικώς άπονομές τιμητικών διακρίσεων της Έκκλησίας μας, για τόν γηραιό Αρχιμ. π. Θεόκλητο Σταύρου, ό οποίος έτιμήθη με τó Χρυσόν Μετάλλιον της Γ' Έμφανίσεως του Τιμίου Σταυροῦ, για την συμπλήρωσι 50ετίας από της προσχωρήσεώς του στην Έκκλησία μας και την εϋδόκιμο ιερατική διακονία και προσφορά του· έπίσης, για τόν άείμνηστο Άνδρέα Βαπορίδη († 1976), τόν άκατάβλητο άγωνιστή της Πατρώας εϋσεβείας και ιδρυτή του έπισήμου Περιοδικού της Έκκλησίας μας «Η Φωνή της Όρθοδοξίας» (1928), στην μνήμη του οποίου άπενεμήθη ό Δίκαιος Έπαινος του Άποστόλου Παύλου, που παρέλαβε ό Διευθυντής της «Φωνής της Όρθοδοξίας» Σεβασμ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος· άκόμη, έπεδόθη Πιστοποιητικό Έπιμορφώσεως της Σχολής Κατηχητών της Έκκλησίας μας στον κ. Χρήστο Λίβερη, θεολόγο.

Τις άπονομές έκανε ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, ό οποίος έθεσε και την κατακλειδα της έπιτυχοῦς όμολογιακής αυτής Έκδηλώσεως της Έκκλησίας μας, άνακοινώσας μάλιστα έν συγκινήσει και περι της έπικειμένης έπισήμου Διακηρύξεως του Άγιότητος του Ήγέτου ήμών Πρωθιεράρχου της Έκκλησίας μας Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου Καβουρίδου († 1955), ή οποία θα πραγματοποιηθῆ συν Θεῷ τó Σάββατο, 15/28.5.2016, παραμονή της Κυριακής της Σαμαρείτιδος έντός του Πεντηκοσταρίου και προσκαλέσας άπαντας.

Πρό του Δι' εϋχών, ό Μακαριώτατος εϋλόγησε τους παρισταμένους, ψαλλομένους υπό της Χορωδίας του καταληκτηρίου «Τόν Δεσπότην και Αρχιερέα ήμών...»

Ὁ Συνοδικὸς Ἑορτασμὸς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στὴν Θεσσαλονίκη

ΚΑΤΟΠΙΝ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἐπιτελέσθη-
κε μὲ κάθε ἱεροπρέπεια ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Ἁγίου
Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στὴν Θεσσαλονίκη,
τὴν Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 14/27.3.2016, τὴν
ἀφιερωμένη στὴν ἱερὰ μνήμη του.

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς τελέσθηκε Συνοδικὸ
Συλλεΐτουργο στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἁγί-
ων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν Θεσσαλονίκη.

Προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ ἔλα-
βαν μέρος οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης κ.
Γρηγόριος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος,
Ἀπικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ὁρωποῦ καὶ
Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Φιλίππων
κ. Ἀμβρόσιος, καὶ οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης
κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης· ἐπίσης,
συμμετείχαν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Παρέστη μεγάλο
πλῆθος πιστῶν. Θεῖο Κήρυγμα σχετιζόμενο μὲ τὸν
ἑορταζόμενο Ἅγιο κατὰ τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ
ἐκφώνησε ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας παρετέθη
τράπεζα στὴν Αἴθουσα, στὸ ἰσόγειο τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ, καὶ κατόπιν οἱ Ἀρχιερεῖς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς
τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, μετέβησαν στὸν
Ναὸ τοῦ συμπολιούχου τῆς πόλεως καὶ προσεκύ-
νησαν τὸ ἱερὸ Λεῖψανο τοῦ μεγίστου Πατρὸς τῆς
Ἐκκλησίας μας Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἀρυό-
μενοι χάριν καὶ ἔλεος.

Τὸ ἀπόγευμα, στὶς 18:00, ἔγινε σημαντικὴ
Συνοδικὴ Ἐκδήλωση στὴν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ
Πανεπιστημίου Μακεδονίας στὴν Θεσσαλονίκη,
μὲ ἐνδιαφέρον πρόγραμμα, παρουσία τοῦ Μακα-
ριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου καὶ τῶν
προαναφερθέντων ἁγίων Ἀρχιερέων, στοὺς ὁποί-
ους προσετέθη καὶ ὁ ἐκ Βόλου προσελθὼν Σεβ.
Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώπιος, ἐπίσης δὲ
πολλῶν Κληρικῶν καὶ μεγάλου ἀκροατηρίου.

Ὁ Παρουσιαστὴς τῆς Ἐκδηλώσεως Αἰδ. Πρω-
τοπρ. π. Λάzarος Κωνσταντινίδης ἔκανε κατατο-

←
καὶ ἀκολούθησε ἡ καθιερωμένη ἀναμνηστικὴ φωτογραφία τῶν Κληρικῶν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τῆς Αἰθούσης.

Ἡ Ἀλήθεια τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας σὲ θέματα Πίστεως, Κανονικότητας καὶ Ἱστορίας ἐναντι θλιβερῶν ἀναληθειῶν κατηγορῶν αὐτῆς μὲ ἀναφορὰ στὴν Χίο

ΗΠΕΡΙΟΔΟΣ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τὴν ὁποῖαν διερχομάστε, εἶναι περίοδος περισυλλογῆς καὶ βαθύτερης πνευματικῆς καλλιέργειας.

Ὅμως, ἐνῶ αὐτὸ μᾶς εἰσάγει σὲ ἓνα πνεῦμα κατανύξεως, εἰρήνης καὶ μετανοίας, δὲν μᾶς στερεὶ τῆς δυνατότητος νὰ μαρτυρήσουμε γιὰ τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεώς μας, γιὰ τὴν κανονικότητα τῆς ἐκκλησιαστικότητός μας καὶ γιὰ τὴν ἀληθινὴ ιστορικὴ διαδρομὴ μας, ὅταν αὐτὰ διαστρεβλώνονται.

Ἄλλωστε, ἡ νηστεία καὶ ἡ ἄσκηση καὶ κάθε ἀρετὴ, τότε μόνον ἔχουν ἀξία καὶ ἀντίκρουμα, ὅταν βασίζονται στὸ σταθερὸ θεμέλιό τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ Καινοτόμοι ἀδελφοὶ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, οἱ ὁποῖοι εἶναι σὲ κατάκριτη κοινωνία μὲ τὴν αἴρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ φροντίσουν νὰ μετανοήσουν γι' αὐτὸ καὶ νὰ διαχωρῶσιν ἔμπρακτα τὴν ὅποια σχέση τους μὲ τοὺς φορεῖς τῆς οἰκουμενιστικῆς αἵρέσεως, προτιμοῦν κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς ἄλλη ἐπιλογή: στρέφονται μὲ μεγάλο μένος ἐναντίον τῶν ἀκολουθῶν τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας τοῦ λεγομένου Παλαιοῦ Ἡμερολογίου!

Αὐτὸ ἐν μέρει εἶναι πιθανὸν νὰ ὀφείλεται στὸ ὅτι ἐλέγχονται κατὰ βάθος ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴ τῶν Γνησιῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ὑπενθυμίζουν μὲ τὴν παρουσία τους καὶ μόνον

τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης καὶ ἐκτροπῆς τους.

Ἀλλά, δυστυχῶς, ὑπάρχει καὶ ἄλλη αἰτία: ἡ ἐπιθετικότητα μὲ ἄσχημες διαθέσεις ἐξυπηρετεῖ πονηρὴ σκοπιμότητα, ἐφ' ὅσον εἶναι φανερὴ ἡ προσπάθεια πὺ καταβάλλεται γιὰ τὴν ὑφαρπαγὴ Ναῶν καὶ Μονῶν, πὺ κράτησαν μὲ μύριες θυσίες καὶ δυσκολίες τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξία, ὥστε νὰ περάσουν στὴν κυριότητα τῶν Νεοημερολογιτῶν.

Αὐτὸ συμβαίνει γιὰ παράδειγμα τὸν τελευταῖο καιρὸ στὸ νησι τῆς Χίου, μετὰ εἰδικῶς τὴν αἰφνίδια κοίμηση τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀμβροσίου Ψωμιᾶ († 2015), Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅπου μὲ διάφορες ἐνέργειες, ὅπως καὶ δημοσιεύματα, διαδίδονται ἀνακρίβειες καὶ ἀναλήθειες ἀφαντάστου μεγέθους.

Ἐνώπιον λοιπὸν αὐτῆς θλιβερᾶς καταστάσεως, εἶναι ἀνάγκη μὲ κάθε συντομία νὰ διευκρινισθοῦν κάποια πράγματα, ὥστε νὰ ἐδραιωθεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ παύσει ἡ παραπληροφόρηση καὶ ἡ παραπλάνηση, νὰ ἀποσοβηθεῖ δὲ -ἐκεῖ ἢ ὅπουδήποτε ἄλλου- ἡ διάπραξη ἀδικιῶν καὶ ἀνομιῶν.

1. Ἡμερολογιακὸ θέμα καὶ Οἰκουμενισμὸς

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ Ἐκκλησία μας χρησιμοποίησε ἀνεκάνη τὸ λεγόμενον Ἰουλιανὸ ἢ Παλαιὸ Ἡμερολόγιον, ὅχι διότι

πιστικὴ Εἰσαγωγὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ Χορὸς τοπικῶν Ἱεροψαλιτῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Κοσμᾶ Παναγιώτου, ἀπέδωσε ἐπιτυχῶς ὕμνους ἀπὸ τὴν Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ ἐπίσης ἀπὸ τὴν περίοδο τοῦ κατανυκτικοῦ Τριωδίου.

Ὁμιλητῆς τῆς Ἐκδηλώσεως ἦταν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε μὲ ἰδιαίτερη πρωτοτυπία καὶ χάρι τὸ θέμα: «*Ἡ Ὁρθόδοξη πίστις καὶ ἡ προσωπικὴ εὐθύνη*», τὸ ὁποῖο κράτησε τὴν ἀμείωτη προσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἐνεποίησε ἰδιαίτερα ἐντύπωσι. Ἡ Ὁμιλία ἀναρτήθηκε ἐπίσης στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος ἐπιλόγησε καὶ ἔκλεισε καταλλήλως τὴν σημαντικὴ αὐτὴ Ἐκδήλωσι, ἐνῶ ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς ἔψαλε τὴν Φῆμν του.

Ὁ Ἑορτασμὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θαυματοουργοῦ στὴν συμπρωτεύουσα, τὴν Βυζαντινὴ Θεσσαλονίκη, ἐστέφθη μὲ κάθε ἐπιτυχία πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ μαρτυρίαν τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας μας!

ήταν το καλύτερο ή τελειότερο, αλλά διότι βάσει αυτού καθωρίσθηκε από την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο ο Πασχάλιος Κανόνας και το Έορτολόγιό της, ώστε να συνορτάζουμε όλοι μαζί οι Όρθόδοξοι Χριστιανοί τις κινητές και ακίνητες εορτές όλου του έτους. Διότι με αυτό τον τρόπο εκφράζουμε και έξωτερικά, όρατα και αισθητά, την έσωτερική ένότητα της Πίστεώς μας, την όμοφροσύνη και αγάπη μας.

Με την έννοια αυτή, δέν δίνουμε στο Έμερολόγιο καθαυτό κάποια ιδιαίτερη αξία και σημασία για την σωτηρία μας, αλλά από την στιγμή που αυτό συμπλέχθηκε με την λατρευτική ζωή της Έκκλησίας μας στον έορτολογικό της κύκλο, συνυφάνθηκε και ιεροποιήθηκε και έγινε όντως έκκλησιαστικό. Γι' αυτό και κάθε απόπειρα για αλλαγή του, που μόνο σύγχυση και διάσπαση εισάγει, απορριπτόταν ανέκαθεν.

Όταν ο αίρετικός Πάπας της Ρώμης Γρηγόριος ΙΓ΄ καθιέρωσε το λεγόμενο από το όνομά του Γρηγοριανό Έμερολόγιο το 1582 στην Δύση και θέλησε να το επιβάλει και στην Όρθόδοξη Άνατολή, ως προπαγανδιστικό και προσηλυτιστικό μέσο, τρεις Πανορθόδοξες Σύνοδοι (1583, 1587, 1593) το απέρριψαν και το καταδίκασαν άπαξ δια παντός.

Άναστήματα κορυφαία της Έκκλησίας μας, όπως ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ίερεμίας ο Τρανός και ο Πατριάρχης Άλεξανδρείας Μελέτιος ο Πηγάς, ή ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης, διευκρίνισαν με σαφήνεια την όρθόδοξη άποψη, ότι για το θέμα του Πασχαλίου και Μηνολογίου προτιμάται ή συμφωνία της Έκκλησίας και ένωση, και όχι ή άκρίβεια των άστρονομικών υπολογισμών, γι' αυτό και χαρακτήριζαν άνεπιφύλακτα την Παπική Έμερολογιακή Μεταρρύθμιση ως «έκτρωμα» και ως έναν «έπικίνδυνον νεωτερισμόν», άπαράδεκτο από κάθε άποψη για τους Όρθοδόξους.

Γι' αυτό και στις άρχές του Κ΄ αιώνας, επί Πατριάρχου Ίωακείμ Γ΄, μία αλλαγή του Έμερολογίου για να συμπέσει αυτό με το Παπικό, θεωρήθηκε με Πανορθόδοξη συμφωνία ως «άνοητη» και «άσκοπη».

Η αλλαγή όμως προτάθηκε φανερά με το γνωστό συνοδικό Διάγγελμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου του 1920, που εισήγαγε έπίσημα την αίρεση του Οικουμενισμού στην Όρθόδοξη Έκκλησία, άφου θεώρησε άδικαιολόγητα και άνεπίτρεπτα τις έτερόδοξες κοινότητες και όμολογίες, δηλαδή τις αίρέσεις, ως «Έκκλησίες Χριστού», και πρότεινε την άποδοχή ένιαιού Έμερολογίου για συνορτασμό μαζί τους.

Το 1923 ένα δήθεν πανορθόδοξο συνέδριο στην Κωνσταντινούπολη υπό τον έξακριβωμένο μασώνο πατριάρχη Μελέτιο Μεταξάκη δέχθηκε την δήθεν διόρθωση του Έμερολογίου, δηλαδή την υιοθέτηση ουσιαστικά του Παπικού Γρηγοριανού Έμερολογίου, προς έξυπνέτηση της παγχιριστιανικής ένότητας, «χωρίς να υπάρχει έκκλησιαστικός λόγος», όπως παραδέχθηκε και ή Έκκλησία του Νέου Έμερολογίου Έλλάδος το 1971. Έτσι, προκλήθηκε διάσπαση και διαίρεση το 1924 με τραγικές συνέπειες: έν όνόματι του οικουμενιστικής σκοπιμότητας συνορτασμού με τους έτεροδόξους, διασπάσθηκαν έορτολογικά οι ίδιοι οι Όρθόδοξοι, γεγονός πρωτοφανές στα χρονικά της Έκκλησίας!

Η συνέχεια του Οικουμενιστικού κατήφορου ήταν τραγική: οι Νεοημερολογίτες συμμετείχαν στην ίδρυση του λεγομένου «Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών» το 1948, στο οποίο άποτελούν θεσμικά -ως τοπικές έκκλησίες και όχι ως μεμονωμένα πρόσωπα- όργανικά μέλη με τις πάσης φύσεως αίρετικές προτεσταντικές παραφυάδες: το 1965 προέβησαν στην λεγομένη άρση των Άναθεμάτων με τους Παπικούς, γεγονός που σήμανε ουσιαστικά την ουνιτικής φύσεως ψευδένωση μαζί τους: το 1975 επικύρωσαν συνοδικά την αίρετι-

κότατη «Όμολογία Θυατείρων»: το 1990 υπέγραψαν συμφωνία ένότητας με τους αίρετικούς Άντικαθκιδόνιους: το 1993 υπέγραψε ή πλειονότητά τους την Βελεμένδιο συμφωνία με τους Παπικούς, που έπρόκειτο για έπίσημη έκκλησιαστική άλληλο-αναγνώρισή τους. Όσο δέ για το πλήθος των Οικουμενιστικών διακηρύξεων και πράξεών τους, θα χρειάζονταν τόμοι όλόκληροι για να παρουσιασθούν και περιγραφούν!...

Ο Οικουμενισμός είναι μία Παναίρεση, πράγμα που γίνεται δεκτό άκόμη και από πολλούς Νεοημερολογίτες, και όχι μία άπλή κανονική άταξία, διότι πλήττει το δόγμα της μοναδικότητας της Έκκλησίας του Συμβόλου της Πίστεως. Η συμμετοχή σε αυτή την Παναίρεση δέν άφορά μόνον όσους από τους Καινοτόμους εκφράζουν στα λόγια και στα έργα τον Οικουμενισμό. Η συμμετοχή έπίσης δέν άφορά μεμονωμένα άτομα, τα όποια εκφράζουν άπλώς προσωπικές άπόψεις. Διότι πρόκειται για ύψηλόβαθμους Κληρικούς και λοιπούς ειδικούς, οι όποιοι άντιπροσωπεύουν όχι τους έαυτούς τους, αλλά τις τοπικές έκκλησίες τους, τις όποιες συμπαρασύρουν στην έξακολουθητική πώση τους. Γι' αυτό και εκείνοι οι Νεοημερολογίτες, οι όποιοι δέχονται ότι ο Οικουμενισμός είναι αίρεση, αλλά προσπαθούν να άποφύγουν την εϋθύνη τους και να έξαιρέσουν τους έαυτούς τους, άυταπατώνται οικτρά όταν ύποστηρίζουν ότι φθάνει και άρκεί ή έκφραση της διαφωνίας τους και ή διαμαρτυρία τους, ή όποια δήθεν τους διατηρεί άπρόσβλητους ως προς την έκκλησιαστική τους ιδιότητα.

Η Παράδοση και ή Πράξη της Όρθοδόξου Έκκλησία δια των Ίερών Κανόνων και των Άγίων Πατέρων διδάσκει, ότι άκόμη και αυτοί που παραμένουν στο φρόνημα όρθόδοξοι, αλλά συκοινωνούν με όσους διαδίδουν την αίρεση και πράττουν αίρετικά, συγκαταποντίζονται μαζί τους στην καταστροφική πορεία τους.

Και δυστυχώς, αυτή ή πολυετής συκοινωνία τους με την αίρεση έστω και εκ πλάγιου, άλλοιώνει τόσο βαθειά τα πνευματικά τους αισθητήρια, ώστε να χάνουν την χάρη της άληθινής και συνεπούς Όμολογίας και άφ' ένός μόνον να δικαιολογούν την σοβαρότητα των συνεπειών της αίρέσεως στον χώρο τους, άφ' έτέρου δέ να επίθηνται με σφοδρότητα ένάντιον όσων διαχωρίσθηκαν από την κοινωνία με την αίρεση, για να διαφυλάξουν την πνευματική τους ταυτότητα και ύπόσταση.

Όσο δέ για τους όψιμους «ζηλωτές», τους αντι-οικουμενιστές του Νέου Έμερολογίου, οι όποιοι τα τελευταία ίδίως χρόνια καταφέρονται έντονα κατά του Οικουμενισμού, αν και διατελούν σε κοινωνία με αυτό που καταδικάζουν, πράγμα έντελώς άσυνεπές και άντιφατικό, είτε να έπιστέψουν τον άγώνα τους με την διακοπή της έκκλησιαστικής κοινωνίας τους με τους άμετανοήτους Οικουμενιστές και να σπκώσουν το βάρος των συνεπειών της Όμολογίας τους, διορθώνοντες και την Έμερολογιακή άπόκλισή τους, ώστε να καταλάβουν πολύ καλά και τους Άδελφούς τους Γνησίους Όρθοδόξους του Παλαιού Έμερολογίου, προσεγγίζοντάς τους έμπειρικά και παύοντας την άχαρη πολεμική ένάντιον τους, διότι άλλοι είναι ο κοινός έχθρός! Εϊθε!

Η έπικειμένη «άγία και μεγάλη σύνοδος» των Οικουμενιστών, ή όποια βαδίζει στην επικύρωση του γνωστού ήδη κειμένου «Σκέσεις της Όρθοδόξου Έκκλησίας προς τον λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον», έγκεκριμένου από τους προκαθημένους τους, άποδεικνύει το μέγεθος της άλλοιώσεως του όρθοδόξου φρονήματός τους, και παρέχει μία χρυσή εύκαιρία στους αντι-οικουμενιστές του Νέου Έμερολογίου, οι όποιοι χαρακτηρίζουν άνεπιφύλακτα το κείμενο ως Κακόδοξο, να έγερθούν έστω και την έσχάτη αυτή ώρα και να ποιήσουν το θείο Έλλημα, παύοντες επί τέλους να δικαιολογούν τα άδικαιολόγητα και να συνδυάζουν τα άσυνδύαστα! Τους άναμένουμε!

2. Ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ὁ πιὸ συνθησιμὸς τρόπος τῶν Καινοτόμων τοῦ Νέου Ἡμερολογίου νὰ πλήθουν τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους τοῦ Παλαιοῦ, προκειμένον νὰ τοὺς ἐξουθενώσουν καὶ νὰ ἀποδείξουν τὴν δῆθεν ἀνυποληψία καὶ ἀκυρότητά τους, εἶναι νὰ ἐπιτίθενται μὲ πάθος κατὰ τῆς προελεύσεως τῆς Ἱερωσύνης τους. Στὴν σύγκυσή τους, λησμονοῦν τὶς πώσεις Πίστεως τῶν Οἰκουμενιστῶν ἡγετῶν τους, ἀλλὰ καὶ τὶς προφανεῖς ἀντικανονικότητες ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν «ἀριστίνδην» συνόδων τους, καὶ προσπαθοῦν νὰ πιασθοῦν ἀπὸ ὅπου δύνανται, προκειμένον νὰ εὐτελίσουν καὶ συκοφαντήσουν τὸ ὑποστατὸ καὶ ἔγκυρο τῆς ἀδιαβλήτου Ἱερωσύνης τῶν τιμίων Λειτουργῶν μας.

Ἐπενθυμίζουμε ἐδῶ γιὰ ἄλλη μία φορὰ τὰ γνωστά, ὅτι μετὰ τὴν Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμιση τοῦ 1924, ὅσοι παρέμειναν ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι στὸ ἀσάλευτο θεμέλιο τῆς ἀληθινῆς Ὁμολογίας, χωρὶς νὰ παρασυρθοῦν στὸν ἐκφραγισμό, δηλαδὴ οἱ ἡρωϊκοὶ προπάτορές μας, ἐξυπηρετοῦνταν ἐκκλησιαστικῶς ἀπὸ λίγους Κληρικούς, πού δὲν εἶχαν ἀποδεχθεῖ τὸ Νέο Ἡμερολόγιο. Ἐπίσης, τοὺς συνέτρεξαν Ἁγιορεῖτες Ἱερομόναχοι, οἱ λεγόμενοι Ζηλωτῆς Πατέρες.

Τὸ 1935, τρεῖς Ἀρχιερεῖς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐπέστρεψαν στὸ Παλαιό, οἱ Δημητριάδος Γερμανός, πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομος· αὐτοὶ χειροτόνησαν ἄλλους τέσσερις, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς Κυκλάδων Γερμανὸ καὶ Βρεσθένης Ματθαῖο.

Ὁ πιὸ σπουδαῖος Ὁμολογητῆς καὶ Ἀγωνιστῆς ἀναδείχθηκε ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος, μία σπάνια φωτεινὴ μορφή ἀγνοῦ καὶ φλογεροῦ Ἱεράρχου, μὲ δύο Ἐξορίες, μὲ διώξεις καὶ κατατρεγμούς, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀκατάβλητο φρόνημα μέχρι τῆς μακαρίας Κοιμήσεώς του († 1955).

Στὸ μεταξύ, ἀπὸ ἐσωτερικὴ ἀσυμφωνία ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ Νεοημερολογικοῦ σχίσματος καὶ τῶν συνεπειῶν του, ἀλλὰ καὶ γιὰ προσωπικοὺς λόγους, ὑπῆρξε μία ἐσωτερικὴ διάσπασις τὸ 1937, ἡ ὁποία ἐφθασε στὸ ἀκράϊο σημεῖο, ὥστε ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος σύστησε Παρασυναγωγή, νὰ προβεῖ μόνος του σὲ ἀντικανονικὲς χειροτονίες ἐπισκόπων.

Μετὰ τὸ 1955, οἱ διάδοχοι τοῦ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομου ἀγωνίσθηκαν γιὰ νὰ λάβουν χειροτονία ἀπὸ Ὁρθοδόξους Ἀρχιερεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρᾶγμα πού ἐπιτεύχθηκε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1960, ὅταν χειροτονήθηκε στὸ Νιτρόιτ τῶν Η.Π.Α. ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀκάκιος Παπᾶς ὡς Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σικάγου Σεραφεῖμ καὶ τὸν Ἐπίσκοπο Σεβρῶν (Γαλλίας) Θεόφιλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς. Σὲ ἐκείνη τὴν δύσκολη ἐποχῇ, ἡ Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐγκρίνει ἐπίσημα τὴν χειροτονία. Περί αὐτῆς ὑπῆρξε γραπτὴ βεβαίωση τοῦ Σικάγου Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος ἦταν Ζηλωτῆς τῆς Πίστεως καὶ δὲν διατελοῦσε σὲ κοινωνία μὲ τοὺς Νεοημερολογίτες.

Τὸν Μάϊο τοῦ 1962, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χιλῆς καὶ Περού Λεόντιος τῆς αὐτῆς Ὁρθοδόξου Συνόδου ἦλθε σπὴν Ἑλλάδα, σὲ περίοδο διωγμοῦ κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, μὲ μύριες προφυλάξεις, καὶ χειροτόνησε μαζί μὲ τὸν Ταλαντίου Ἀκάκιο τοὺς Ἐπισκόπους μας Κυκλάδων Παρθένιο, Γαρδικίου Αὐξέντιο καὶ Μαγνησίας Χρυσόστομο, καὶ ἐν συνεχείᾳ χειροτονήθηκαν τότε καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Σαλαμίνοιο Γερόντιος καὶ Διαυλείας Ἀκάκιος ὁ καὶ μόνος ἐπιζῶν μέχρι σήμερα. Γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς χειροτονίες ὑπάρχουν οἱ χειροτονιτῆριες βεβαιώσεις.

Τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἔτος, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1962, χειροτονήθηκε σπὴν Ἀστόρια τῆς Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α. ὁ Χιῶτης

σπὴν καταγωγή Ἀρχιμανδρίτης Πέτρος Ἀστυφίδης σὲ Ἐπίσκοπο Ἀστορίας, ἀπὸ τὸν ἴδιο Ἀρχιερέα, τὸν Χιλῆς Λεόντιο, μὲ σύμπραξη τοῦ Ἐπισκόπου Καράκας Σεραφεῖμ τῆς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς. Εἶναι σαφές, ὅτι οἱ χειροτονίες ἐκεῖνες σπὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀμερικὴ εἶχαν τὴν ἴδια κανονικὴ πηγὴ προελεύσεως.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς μπορεῖ ὅπως εἶπαμε νὰ μὴ ἀναγνώρισε ἐπίσημα τὶς χειροτονίες ἐκεῖνες ἀμέσως, ἀλλὰ δὲν τὶς ἀμφισβήτησε ποτέ. Οἱ περισσότεροι Ἱεράρχες τῆς τῆς ὑποστήριξαν, ὅπως καὶ ὁ σύγχρονος Ἅγιος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης (Μαξιμόβιτς) ὁ Θαυματουργός, καὶ βέβαια δὲν ἐλήφθη κανένα πειθαρχικὸ μέτρο ἐναντίον ὅσων Ἀρχιερέων τέλεσαν τὶς χειροτονίες.

Γι' αὐτὸ καὶ λίγο ἀργότερα, ὅταν τὸ 1965 ἐκλέχθηκε Προκαθήμενος τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς ὁ Ἅγιος Μητροπολίτης Φιλάρετος, ὅλες οἱ χειροτονίες ἐκεῖνες ἐπιβεβαιώθηκαν καὶ ἀναγνωρίσθηκαν καὶ ἐπίσημα. Μὲ ἐπιστολὴ του τῆς 15/28.12.1967, ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος δήλωσε σαφῶς καὶ ρητῶς στὸν τότε Ἀρχιεπισκόπο μας Αὐξέντιο, ὅτι ὁ Ταλαντίου Ἀκάκιος χειροτονήθηκε ὀνομαστικὰ ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σικάγου καὶ Νιτρόιτ Σεραφεῖμ καὶ τὸν Ρουμᾶνο Ἐπίσκοπο Θεόφιλο, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία γιὰ τὸ κύρος τῆς χειροτονίας ἐκείνης. Ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ἔτος (1967), ὁ Ἀστορίας Πέτρος συνενώθηκε μὲ τὴν ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Αὐξέντιο Ἱερά Σύνοδο τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας σπὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποτελέσσε κανονικὸ μέλος τῆς. Τὸν Μάϊο τοῦ 1969, ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος σὲ νέο ἐπίσημο γράμμα του βεβαίωσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Αὐξέντιο ὅτι οἱ χειροτονίες τοῦ 1962 γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἀναγνωρίζονται καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες θεωροῦνται Ἀδελφοὶ σὲ κοινωνία μαζί τους. Τὸν δὲ Δεκέμβριον τοῦ 1969, ἐκδόθηκε ἐπίσημη Συνοδικὴ ἀναγνώριση τῶν χειροτονιῶν τῶν Ἀρχιερέων μας καὶ βεβαιώθηκε καὶ πάλι ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν μας.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔγγραφα δημοσιεύθηκαν κατὰ καιροὺς σὲ ἔντυπά μας καὶ ἔτσι εἶναι σπὴν διάθεση κάθε ἐνδιαφερομένου.

Ὅσο γιὰ τὸ «ὑπερόριο» τῶν χειροτονιῶν, αὐτὸ προβλέπεται σπὴν πράξη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸ καταγράφει ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης: σὲ καιρὸ συγκύσεως ἐξ αἰτίας αἰρετικῆς ἐπιβουλῆς, δὲν ἰσχύουν ὅσα ἔχουν διατυπωθεῖ γιὰ τὸν καιρὸ τῆς εἰρήνης σπὴν Ἐκκλησίαν, λόγῳ τῆς ἀνάγκης. Αὐτὸ ἄλλωστε ἔκαναν οἱ Ἅγιοι Ἀθανάσιος καὶ Εὐσέβιος, **«ὑπερόριους χειροτονίας ἀμφότεροι ποιησάμενοι»**· αὐτὸ συνέβη καὶ σπὴν καιρὸ τῆς αἰρέσεως τῆς Εἰκονομαχίας (βλ. Ἐπιστολὴ ΣΙΕ' «Μεθοδῖφ μονάζοντι», ΡΓ 99, στλ. 1645D-1648A).

Οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὴν πίεση, τοὺς διωγμοὺς καὶ τοὺς περιορισμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀπάνθρωπα τοὺς ἐπιβλήθηκαν, ἀπέκτησαν μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ -ὡς ἐκ θαύματος- κανονικοὺς καὶ ἐγκύρους Ποιμένες, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν σωτήρια ἀποστολή τους σπὴν παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Οἱ Παλαιοημερολογίτες ποτέ δὲν «θεοποίησαν» τὰ πρόσωπα τῶν Ποιμένων τους, ἀλλὰ τίμησαν καὶ τιμοῦν τοὺς ἀνιδιοτελεῖς ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ πνευματικοὺς τους Πατέρες, στηρίζοντάς τους παντοιοτρόπως. Ἄν δὲν ἦταν τέτοιοι, ἀλλὰ ἄρπαγες καὶ ἄδικοι, δὲν θὰ ἔχαιραν καμμίας τιμῆς ἀπὸ τὸ θεοφιλὲς Ποίμνιό μας. Ἄν ὑπῆρξαν καὶ ἐπιόρκοι Κληρικοὶ σπὴν χώρα μας, αὐτοὶ στιγματίσθηκαν καὶ ἀπομονώθηκαν, ἀπωθούμενοι ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ δημιουργοῦντες δικά τους κομμάτια, γιὰ τὴν παρασιτικὴ ὑπαρξη καὶ τὴν ὅποια φθοροποιὸ δρᾶση τῶν ὁποίων καμμία εὐθύνη δὲν φέρει ἡ Ἐκκλησία μας.

3. Οί Παλαιομερολογίτες τῆς Χίου

Εἰδικά ὡς πρὸς τὸ μυροβόλο νησί τῆς Χίου, εἶναι γνωστὸν ὅτι διέπρεψε στὴν εὐσέβεια μὲ ἄγιες καὶ ἡρωϊκὲς μορφές καὶ μαρτυρικὴ ἱστορία καὶ παράδοση.

Στὰ τέλη τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, δύο ἱερὲς μορφές Ὀσίων Ἀσκητῶν δεσπόζουν στὸ νησί, ὁ Ἅγιος Γέρων Παρθένιος († 1883) καὶ ὁ Ἅγιος Γέρων Παχώμιος († 1905), Ἰδρυτὲς τῶν ἐργαστηρίων ἀσκήσεως καὶ ὁσιότιπος Μονῶν τοῦ Ἁγίου Μάρκου Πενθόδου καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Προβατείου ἀντίστοιχα. Οἱ Μονὲς αὐτές, ὅπως καὶ ἄλλες (Ἁγίου Ταξιάρχου, Ἁγίας Μαρτῶνας, Ἁγίου Κωνσταντίνου, Ἁγίου Στεφάνου κλπ.), γνωρίζουμε ὅτι παρέμειναν πιστὲς στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο μετὰ τὴν βιαίως ἐπιβληθεῖσα Μεταρρύθμιση τοῦ 1924.

Ὁ Ὁσῖος Παχώμιος εἰδικὰ διακρινόταν γιὰ τὸν θερμὸ ζῆλο τῆς Πίστεως καὶ ἔγραψε μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση καὶ δύναμη πνευματικὴ κατὰ τῶν Λουθηροκαθλίνων καὶ γενικὰ τῶν ἑτεροδόξων ἥδη ἀπὸ τὸ 1894 στὸ βιβλίο του «Υπεράσπις τῆς Ἀληθείας καὶ Νίκη κατὰ τοῦ διαβόλου». Αὐτὴ τὴν ἀκραιφνὴ ὀρθόδοξη γραμμὴ κληροδότησε στὶς Χιακὲς Μονὲς καὶ οἱ εὐχές του στήριξαν Κληρικούς, Μοναχοὺς, Μοναχές καὶ εὐσεβεῖς λαϊκοὺς στὴν τήρηση τῆς Ἀκαινοτόμητης Ὁρθοδοξίας.

Τοῦτο ὅμως εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὶς ἄμεσες σκληρὲς διώξεις ἀπὸ τὶς τοπικὲς ἐκκλησιαστικὲς ἀρχές. Ἡ Μονὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅπως ἐγκύρως βεβαιώνεται (βλ. Ἀντ. Ν. Χαροκόπου, Ὁ Γέροντας Παχώμιος, Ἀθῆναι 2003, σελ. 77) «ἐπειδὴ ἔμεινε πιστὴ στὸ παλαιό, καὶ παραμένει μέχρι σήμερον, καὶ λόγω τῶν διωγμῶν ποὺ ὑπέστη ἐξ αἰτίας τῆς ἐμμονῆς της, πολλοὶ μοναχοὶ ἐγκατέλειψαν τὴ Σκήτη καὶ ἐμόνασαν σὲ ἄλλα μέρη».

Οἱ διωκτικὲς πιέσεις ἦταν τόσο ἰσχυρὲς καὶ ἀφόρητες, ὥστε οἱ Μοναχές τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Στεφάνου νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐξέλθουν τῆς Μονῆς τους περὶ τὸ 1930 καὶ νὰ καταφύγουν εἴτε σὲ ἄλλα μέρη τῆς Χίου, εἴτε στὴν Ἀπικὴ, ὅπου μάλιστα ἴδρυσαν τὴν ὁμώνυμη Μονὴ στὸ Παλαιὸ Ἡράκλειο Ἀπικῆς.

Γιὰ τὸν διωγμὸ ἐκεῖνο, ὅπως καὶ γιὰ ἄλλες μορφές ποὺ διώχθηκαν ἐπίσης (π. Δαμασκηνὸς Σκυριώτης, π. Πολύκαρπος Βαγιάνος, π. Ἱερεμίας, π. Διονύσιος Κολόμβος) κάνει λόγο μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα παραστατικότητα ὁ ἴδιος ὁ μακαριστὸς Σεβ. Ἀστορίας Πέτρος (βλ. βιβλίο του «Ἱερὲς Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας, τὴν Μυροβόλο Χίο καὶ τὴν Ἀμερικὴ», Ἀθῆναι 1990· περὶ Χίου στὶς σελ. 65-81).

Ὁ διωγμὸς ἦταν ἰδιαίτερα ὀξύς στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τὴν ὁποίαν ἴδρυσε ὁ Ὁσῖος Παρθένιος, ὅταν στὴν μεταπολεμικὴ ἐποχὴ ὁ τότε μητροπολίτης Χίου Παντελεήμων Φωστίνης ἐξαπέλυσε ἀπηνὴ δίωξη τῶν Ζηλωτῶν Πατέρων μὲ φυλακίσεις καὶ ἐξορίες· τότε κακοπάθησε καὶ ὁ νέος Ἱερομόναχος π. Στέφανος Τσίκουρας, ὁ μετέπειτα Μητροπολίτης Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσσῶν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας († 2007).

Γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἔχουν καταγραφεῖ καὶ τὰ ἐξῆς στὸ Πρῶτο Κληρικολαϊκὸ Πανελλαδικὸ Συνέδριο τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸν Μάρτιο τοῦ 1947 στὴν Ἀθήνα: «Ὁ κ. Μαυρογιάννης Σ. ἐκπρόσωπος Παραρτήματος Χίου, ἱστορεῖ μὲ τὰ μελανότερα χρώματα τὸν παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Χίου Παντελεήμονος Φωστίνου ἀσκούμενον ἀπηνὴ διωγμὸν. Τῇ διαταγῇ του συνελήφθησαν μὲ αὐτόματα ὄπλα, ὡς οἱ τελευταῖοι τῶν κακούργων οἱ Ἱερεῖς μας καὶ ἐφυλακίσθησαν καὶ ἐξορίσθησαν μετ' αὐθαιρεσίας καὶ σκληρότητας μεγίστης. Τοὺς πάντας κατεμήνυσεν ἐπὶ ἀντιποίσει ἀρχῆς. Ἐκλείσει Ἡσυχαστήριον σατραπικῶ τῷ τρόπῳ καὶ ἐσφράγισε τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου» (βλ. «Τὸ Πρῶτον Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἐορτολογίου», ἔκδοσις Πανελληνίου Ὀρθοσκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας, ἐν Ἀθήναις μηνὶ Ἀπριλίῳ 1947, σελ. 98).

Σημειωτέον, ὅτι παραθέτουμε τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὄχι γιὰ νὰ ἀναξέσουμε δυσάρεστες μνήμες καὶ νὰ ὀδηγήσουμε σὲ ἔξαψη παθῶν, ἀλλὰ γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὴν πραγματικὴ ἱστορία, ἡ ὁποία σφραγίσθηκε μὲ αἷμα, γιὰ νὰ ἐκπμήσουμε περὶ τίνος ὀμιλοῦμε καὶ νὰ μὴ ἐπιπρέσουμε νὰ ἐπαναληφθοῦν ἀπανθρωπίες καὶ ἔκτροπα. Ὅπως ἐπίσης, καὶ γιὰ νὰ κατασχυνοῦν ὅσοι προπαγανδίζουν ἀσύστολα ψεύδη, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσουν ἄνομα συμφέροντα καὶ νὰ στερεώσουν τὴν πλάνη τους.

Εἰδικά στὴν Μονὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων ὑπῆρχαν ἐνάρετοι Μοναχοί, οἱ ὁποῖοι «ἀποχωροῦντες ἀφ' ἑαυτῶν γιὰ διαφόρους λόγους... μετέβαιναν σὲ ἄλλα μέρη, καὶ ἐκεῖ ἴδρυσαν μοναστήρια. Σχετικῶς εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ καρεὶς ἀπὸ τὸν Παχώμιον μοναχὸς Μωυσῆς Τρυπιτίνας ἀπὸ τὸ Καστελλόριζο ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴ Σκήτη περὶ τὸ 1935, μετέβη στὴν Κόρινθο καὶ ἐκεῖ ἴδρυσε δύο μοναστήρια, τὴν ἀνδρική Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τὴν γυναικεία τῶν Ταξιάρχῶν» (βλ. Ἀντ. Χαροκόπου, Ὁ Γέρων Παχώμιος, σελ. 85).

Ὁ Γέρων Μωυσῆς ἦταν ἐξέχουσα μοναστικὴ φυσιογνωμία καὶ ἤλκυσε γύρω του πρόσωπα ποθοῦντα τὴν συνεπῆ Μοναχικὴ ζωὴ, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Ἱερομόναχο Κάλλιστο Μακρῆ, μετέπειτα Μητροπολίτη ΓΟΧ Κορινθίας († 1986), ὁ ὁποῖος διηγεῖτο ἐκπληκτικὰ περιστατικὰ, ἀποδεικτικὰ τῆς χαρισματικότητος τοῦ Ὁσίου Γέροντός του. Ὁ Γέρων Μωυσῆς ἐκοιμήθη πρὸ 70 ἐτῶν, τὸ 1946, ἐφ' ὅσον προηγουμένως προσκλήθηκε στὴν αἰωνιότητα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ὁσιο Γέροντά του Παχώμιον τῆς Χίου.

Ὡς γνωστὸν, ὁ Σεβ. Κορινθίας Κάλλιστος διετέλεσε πνευματικὸς Πατέρας καὶ Γέροντας τόσο τοῦ προηγουμένου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας κυροῦ Χρυσσοστόμου (Κιούση, † 2010), ὅσο καὶ τοῦ νῦν Προκαθημένου μας Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου, ἐκ τῶν ὁποίων ἔχουν λάβει καὶ τὶς χειροτονίες τους οἱ νεώτεροι Ἀρχιερεῖς, Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς καὶ οἱ ἐξυπηρετοῦντες τὶς Μονὲς τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου στὴν Χίο μέχρι καὶ αὐτὴ τὴν στιγμὴ, μέσῳ τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ Μητροπολίτου Ἀπικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσσοστόμου καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου Ἀγιακάτσικα.

Οἱ ἔγγαμοι Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦσαν καὶ ἐξυπηρετοῦν ἐφημεριακῶς τὴν περίφημη Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Φραγκοβουνίου εἶχαν καὶ ἔχουν χειροτονία ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς ὁποίους μνημόνευαν καὶ μνημονεύουν στὴν Ἱερὴ Ἀκολουθίᾳ καὶ στὴν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πανηγύρεις Εύαγγελισμού

ΤΗΝ Πέμπτη, 25.3/7.4.2016, έωρτάσθηκε ο Εύαγγελισμός της Θεοτόκου στους Ναούς και τις Μονές της Έκκλησίας μας στην Ελλάδα και τὸ έξωτερικό, και μάλιστα στους χώρους που πανηγυρίζουν λαμπρῶς.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος λειτούργησε στὸν ἱστορικό Ἱερὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως στὴν Κυψέλη Ἀθηνῶν.

Πειραιεύς

ΣΤΟΝ Πειραιά, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς και Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προεξήρχε τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Εύαγγελισμοῦ στὴν περιοχή Καραβά. Τὴν παραμονὴ ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινός, με συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου και πολλῶν πιστῶν και ἔγινε λιτάνευσι τῆς Εἰκόνας σὲ ὁδοὺς πέριξ τοῦ Ναοῦ, παρουσία ἐπισήμων και τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Πειραιῶς. Τὸ πρωὶ ὁ Σεβασμ. κ.

Θεία Λειτουργία, και στοὺς ὁποίους εἶχαν και ἔχουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ τους ἀναφορά.

Ο ἀείμνηστος ἐπίσης Γέροντας π. Θεόδουλος (Γεντίδης) προερχόταν μὲν ἀπὸ τὸ Νέο, ἀλλὰ στράφηκε στὸ Πάτριο, γι' αὐτὸ και ὑπέστη διωγμὸ και ἐξορίσθηκε στὴν Λέσβο, και μόνον ἀφοῦ ἀποκαταστάθηκε στὴν Ἱερωσύνη με χειροθεσία ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς μας μετὰ τὸ 1960, μπορούσε νὰ ἀναλάβει ἱερατικὰ καθήκοντα στοὺς Ἁγίους Πατέρες και νὰ ἐξυπηρετεῖ και τὴν Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ὡς πνευματικὸς Πατέρας, πρᾶγμα ποὺ πολὺ ὀρθὰ τονίσθηκε σὲ πρόσφατο κείμενο τῆς Ἡγουμένης τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Παρασκευῆς Μοναχῆς.

Τὸ ἄν γιὰ θέματα κοινωνικῆς φύσεως οἱ Μονές εἶχαν κάποια τυπικὴ ἐπικοινωνία με τὴν τοπικὴ μητρόπολη τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ὅταν βεβαίως τοῦτο ἐπιτράπηκε ἀπὸ τὶς περιστάσεις, αὐτὸ δὲν σήμαινε πνευματικὴ ἐξάρτηση και ὑπαγωγή. Οἱ ἐκκλησιαστικὲς σχέσεις καθορίζονταν ἀπὸ τὴν κοινωνία με τὴν πνευματικὴ ἀρχὴ τῶν Γνησιῶν Ὁρθοδόξων. Ἡ καλλιέργεια καλῶν κοινωνικῶν σχέσεων σὲ τοπικὸ ἐπίπεδο με τὴν Νεοημερολογικὴ ἀρχὴ και ἡ παραχώρηση ἢ λήψη ἀποτημάτων Λειψάνων ἁγίων και ἱερῶν προσώπων οὐδόλως παραβλάπτει τὴν ὁμολογιακὴ τοποθέτηση. Διότι δὲν ὑπῆρξε και δὲν ὑπάρχει ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μετ' αὐτῆς.

Ἐνδεικτικὸ παράδειγμα ὑπῆρξε ἡ ἀνάδειξη τοῦ προηγουμένου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων Χίου Ἀρχιμ. Γέροντος Ἀμβροσίου. Ο προκάτοχος του Γέροντας Ἰωακείμ Μοναχός, ὅταν χρειάσθηκε ἕναν Ἱερομόναχο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς Μονῆς και τὴν ἀπρόσκοπη συνέχιση τῆς ἁρμονικῆς λειτουργίας της, ἀποτάθηκε στὸν Μακαριστὸ Ἀρχιεπισκόπο μας Αὐξέντιο. Με τὴν ἄδεια τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου μας Αὐξεντίου και τὴν συγκατάθεση τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας κυροῦ Πέτρου, ὁ τότε Ἱεροδιάκονος Ἀμβρόσιος συναριθμήθηκε στὴν Ἀδελφότητα τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἡ μετέπειτα χειροτονία τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀμβροσίου σὲ Ἱερομόναχο και ἡ - μετὰ τὴν Κοίμηση τοῦ Γέροντος Ἰωακείμ - Ἐνθρόνισή του σὲ Ἡγούμενο στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἔγινε ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας μας Ἀστορίας Πέτρο.

Τὸ ἴδιο εἶχε συμβεῖ και παλαιότερα, γιὰ τὸ ζήτημα τῆς χειροτονίας ἐγγάμου Ἱερέως γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ταξίαρχου Μιχαὴλ Νενήτων. Ἡ συνεννόηση ἔγινε μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας και τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, καθὼς ὁ τότε Ἡγούμενος Γέροντας Θεόδουλος ἐκαλεῖτο νὰ δώσει συμμαρτυρία.

Οὐδεμία ἀνάμιξη εἶχε ἡ τοπικὴ Νεοημερολογικὴ ἀρχὴ τῆς Χίου οὔτε στὴν μία, οὔτε στὴν ἄλλη περίπτωση.

Εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖο νὰ τονισθεῖ, ὅτι πρόσωπα ἢ Μονές, ποὺ ξεκίνησαν τὴν πορεία τους με τὸ Νέο, ἀλλὰ κατέληξαν στὸ Πάτριο και μάλιστα ἔπαιξαν σημαντικὸ κάποτε ρόλο στὴν σύγχρονη ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, εἶναι ἄξια ἐπαίνου γιὰ τὴν μεταστροφή τους αὐτὴ και ὄχι μομφῆς, εἶθε δὲ νὰ ἀποτελέσουν ὑποδείγματα πρὸς μίμηση και γιὰ πολλοὺς ἄλλους. Ἄν δέχθηκαν εὐλογίες ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους ὅσο καιρὸ ἀνῆκαν σὲ αὐτοὺς, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀνασχετικὸ παράγοντα και ἐμπόδιο γιὰ τὴν μεταγενέστερη ὀρθοδοξοποίησή τους. Οὔτε οἱ πιθανὲς ἀμφιλεγόμενες θέσεις τους σχετικὰ με τὴν ἐκκλησιαστικότητα ἢ μὴ τῶν Νεοημερολογιῶν ἀποτελοῦν παγιωμένες ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ ἢ ἐπίσημες θέσεις της, ὥστε νὰ ἐπηρεάζουν καθοριστικὰ κατὰ κάποιον τρόπο τὴν γραμμὴ και πορεία της.

Εἰδικῶς μάλιστα ἀπὸ τοῦ 2014 και ἐξῆς, με τὴν σύνταξη και ἀποδοχὴ τοῦ ἐνωπικοῦ ἐκκλησιολογικοῦ κειμένου: «*Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ και Κανονικὰ*», οἱ θέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας περιγράφονται με σαφήνεια και ἀποτελοῦν τὴν κατευθυντήριον γραμμὴ πορείας και πλεύσεως γιὰ τοὺς κατεχοκὴν ὑπευθύνους Αὐτῆς Ἀρχιερεῖς και λοιποὺς Κληρικούς.

Ἡ Ἐκκλησία μας παραμένει πρόθυμη και θυσιαστικὴ στὴν πρώτη γραμμὴ ἀντιμετώπισεως τοῦ αἰρετικοῦ Οἰκουμενισμοῦ και τῆς ποικιλόμορφης ἐκκοσμικεύσεως, στὴν προσπάθειά της νὰ διαφυλάξει πάση θυσίᾳ τὰ παραδεδομένα και νὰ μαρτυρήσει τὴν καλὴν Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως και Ἀληθείας με Ἀγάπη, σὲ καιροὺς δεινοὺς και χαλεποὺς. Δίνει ἔμφαση στὴν ἀληθινὴ ὁμολογία και ἐνόπτια τῆς Πίστεως, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶ και τὴν κανονικότητα και ἐκκλησιαστικότητά της.

Και θὰ παραμείνει πιστὴ στὴν ἱερὰ ἀποστολή της, παρέχουσα ἀνιδιοτελῶς και ἀφιλοκερδῶς τὴν ὁποια βοήθεια και συμπαράστασή της, προκειμένου οἱ πιστοὶ της, τὰ ἱερὰ Καθιδρύματα, ἀλλὰ και εὐρύτερα ἡ ἱστορικὴ και πολιτιστικὴ συνέχεια τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, νὰ διατηρηθοῦν ἀλώβητα ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή, γιὰ νὰ συνεχίσουν ἀνεμπόδιστα τὴν εὐλογημένη σωστικὴ πορεία τους, πρὸς ὄφελος πάντων.

Ἀθήνα, Β' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν 2016
Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Γερόντιος προέστη τῆς πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας, τὴν ὁποίαν τέλεσε μετὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ καὶ Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. π. Γρηγόριο Ταυλάριο.

Κολωνὸς Ἀθηνῶν

ΤΗΝ πανηγυρική Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ ὁμώνυμο Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς στὸν Κολωνὸ (Πατρῶν 12) Ἀθηνῶν τέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης. Στὸ τέλος αὐτῆς, τελέσθηκε ἡ καθιερωμένη Δοξολογία ἐπὶ τῆ ἐπετειῶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας καὶ ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία.

Λάρισα

ΣΤΟΝ προσωρινὸ ἰσόγειο χώρο τοῦ ἀνεγειρομένου νέου περιλάμπρου Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα, τελέσθηκαν οἱ ἐόρτιες Ἀκολουθίες χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβασμ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου ἀπὸ τὸν Κλήρο τῆς περιοχῆς. Τὴν παραμονὴ τελέσθηκε Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ τὸ πρωὶ ἡ Θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας ἐπακολούθησε Λιτανεία, μετὲ συμμετοχῆ μεγάλου πλήθους Ὁρθοδόξων πιστῶν. Εἶναι ἀξιοὶ συγχαρητηρίων τόσο ὁ Γέροντας Ποιμενάρχης Σεβασμ. κ. Ἀθανάσιος, ὅσο καὶ ὁ Κλήρος καὶ οἱ πιστοὶ τῆς περιοχῆς, διότι σὲ μία τόσο

δύσκολη ἀπὸ κάθε ἀποψι ἐποχῆ, κατῶρθωσαν μετὲ τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας μας νὰ ἀνεγείρουν ἕναν θαυμάσιο Καθεδρικό Ναό, σέμνωμα τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας!

Θήβαι

ΣΤΟΝ ἐορτάζοντα Ναὸ στὸ Μελισσοχώρι Θηβῶν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στὸν Μεγάλο Ἐσπερινό, μετὲ συμμετοχῆ Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως. Τὸ πρωὶ ὁ Σεβασμ. κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν ἱστορικό Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ στὸ Πυρὶ Θηβῶν.

Καβάλα

ΤΗΝ παραμονή, στὸν ἐορτάζοντα Ἱερό Ναὸ τῆς Καβάλας προέστη τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος. Τὸ πρωὶ τῆς πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, μετὲ συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου καὶ μεγάλου πλήθους πιστῶν.

Στυλίδα

ΣΤΟΝ ὠραίο Ἱερό Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Στυλίδα τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προέστη ὁ ἐπιχώριος Σεβασμ. Μητροπολί-

της Δημητριάδος κ. Φώτιος. Ἄφ' ἑσπέρας τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρῶτὴ ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, μὲ συμμετοχὴ πολλῶν πιστῶν ἀπὸ τὴν Φθιώτιδα καὶ τὴν Μαγνησία.

ΕΠΙΣΗΣ, πανηγύρισαν καὶ οἱ Ναοὶ Χαλκίδος Εὐβοίας, Λουτρακίου, Κέρτεζης Καλαβρυτῶν κ.ἀ., ὁ δὲ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετέβη γιὰ νὰ τελέσῃ τὴν Ἑορτὴ στὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ στὸ Λονδίνο, ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ρίτσομοντ Ἀγγλίας.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Ἀγγλία

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ρίτσομοντ Ἀγγλίας, μετέβη γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Λονδίνο τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν ἐπιτέλεσε χρησιμοποιῶν στὴν Θεία Λειτουργία πέντε γλώσσες (ἀγγλικά, ρουμανικά, σλαβωνικά, ἑλληνικά καὶ ἀραβικά) γιὰ τὸ πολυπληθὲς πολυεθνικὸ ἐκκλησίασμα.

Τὴν Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 28.3/10.4.2016, λειτούργησε στὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶν Μονὴ Ἁγίου Ἐδουάρδου στὸ Μπρούκγουντ μαζί μὲ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν Ἀγγλίᾳ Ρουμάνους Ἐπισκόπους Θεοφιλ. Σουτσάβας κ. Σωφρόνιο καὶ Θεοφιλ. Σιμπιού κ. Εὐλόγιο, τὸν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιο καὶ ἄλλους Κληρικούς, ὅπως καὶ τὸν Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Τογνε, προσφάτως προσχωρήσαντα στὴν Ἐκκλησία μας ἀπὸ τὴν Καινοτομία, κατόπιν χειροθεσίας. Ὁ π. Δανιὴλ εἶχε βαπτισθῆ τὸ ἔτος 1978 στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶχε ἐγκαταλείψει ἀργότερα τὴν Γησίᾳ Ὁρθοδοξία καὶ ἐγένετο Κληρικὸς στὸ Νέο Ἡμερολόγιο, ἐργασθεὶς στὴν ΝΑ Ἀσία, ἀλλὰ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ τὸν ὠδήγησε σὲ κατανόησι τῆς πλάνης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ σὲ ἐπιστροφή καὶ πάλι στὴν ἀρχικὴ του πνευματικὴ ἐστία.

Στὴν Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία παρέστησαν τρεῖς τουλάχιστον ἑκατοντάδες Ὁρθοδόξων πιστῶν, Ὁμιλία ἐξεφώνησε ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης, ὅπως, τῆ προτροπῆ του, καὶ ὁ Θεοφιλ. Σιμπιού κ. Εὐλόγιος χάριν καὶ τοῦ πολυπληθοῦς ρουμανικῆς προελεύσεως ἐκκλησιάσματος.

Σημαντικὴ Ἐκδήλωση στὴν Πάτρα

ΤΟ Σάββατο, 3/16.4.2016, παραμονὴ τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Ἁγία Μαρία τὴν Αἰγυπτία, πραγματοποιήθηκε σημαντικὴ Ἐκδήλωση τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν ἀποστολικὴ πόλη τῶν Πατρῶν. Ἡ τοπικὴ Ἱερὰ Μητρόπολις Γ.Ο.Χ. Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου καὶ ὁ Σύλλογος «Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» Ἰωαννίνων ὀργάνωσαν τὴν Ἐκδήλωση μὲ κύριο θέμα: «Μία πνευματικὴ πορεία: Ἀπὸ τὴν Ἀκολασία... στὴ Θέωση», ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸν Βίο τῆς εορταζομένης Ἁγίας, μὲ ὥρα ἐνάρξεως τὴν 17:30, διαρκείας πλέον τῶν δύο ὥρῶν, στὸ θέατρο «Πάνθεον» στὴν ὁδὸ Γούναρη 34 στὸ κέντρο τῶν Πατρῶν.

Στὴν ἐπιτυχῆ Ἐκδήλωση παρέστη καὶ ἐπευλόγησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ

Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως κ. Καλλίνικος, ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος Καραϊσκος, Κληρικοί μας ἀπὸ τὴν Πάτρα, Ἡλεία καὶ Κορινθία καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν καὶ λοιπῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ ἐναρκτήρια Εἰσαγωγή ἐγένετο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς» κ. Κων. Σάββα. Ὁ κ. Διον. Κυπριώτης, Διευθυντῆς Δημ. Σχολείου στὴν Ἡλεία, Ἱεροψάλτης καὶ Ἱεροκήρυκας στὸν Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀμαλιάδος, κύριος συντονιστῆς καὶ παρουσιαστῆς τῆς Ἐκδηλώσεως, ἔκανε εἰσαγωγὴ ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ μέρους αὐτῆς. Ἡ Χορωδία «Πάτριον Ἀναλόγιον» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, μὲ Χορᾶρχη τὸν κ. Ἰωάννη Κιαχόπουλο, ἀπέδωσε μὲ ἐπιτυχία ὕμνους τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου.

Ἀκολούθησαν τρεῖς Εἰσηγήσεις σχετικὰ μὲ τὴν πρωτοφανῆ ἀλλοίωση τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἤθους τῆς Πατρίδος μας ἀπὸ τὴν πρόσφατη ψήφισις ἐκ μέρους τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ λεγομένου «Συμφώνου Συμβίωσης» προσώπων τοῦ ἴδιου φύλου. Ἡ πρώτη Ὁμιλία εἶχε τίτλο: «Ὁμοφυλοφιλία: ἐκ γενετῆς ἢ ἐπίκτητη;» καὶ ἦταν ἀπὸ τὴν φοιτήτρια Ἱατρικῆς τοῦ Πα-

νεπιστημίου Ἰωαννίνων δ. Μαρία Κωνσταντινίδου. Ἡ δευτέ-

←
ρη Όμιλία είχε τίτλο: «Ψυχολογική Ανάλυση του φαινομένου της επιδράσεως των όμοφυλοφιλικών επιρροών στα κρίσιμα στάδια της πορείας της ζωής, την παιδική και έφηβική ηλικία» και ήταν από την Ψυχολόγο κ. Αικατερίνη Κατώρη. Η δε τρίτη Όμιλία είχε τίτλο: «Από όποιαδήποτε κατάσταση ή δια της μετανοίας επιστροφή και σωτηρία είναι μονόδρομος, έξ αφορμής του φαινομένου που ονομάζεται *Μαρία Αίγυπτία*» και ήταν από τον θεολόγο κ. Άθανάσιο Παναγή. Οι έμπεριστατωμένες Όμιλίες τριών έκλεκτων τέκνων της Έκκλησίας μας προξένησαν βαθειά έντυπωση, οδήγησαν σε ουσιαστικό προβληματισμό και απέδειξαν το ενδιαφέρον μας από Όρθοδόξου Χριστιανικής πλευράς επί καιρίων και επικαίρων θεμάτων της σήμερα.

Η Χορωδία «Πάτριον Άναλόγιον» υπό τον κ. Ιωάννη Κιαχόπουλο συνέχισε το πρόγραμμά της με ύμνους σχετικούς με την συγκλονιστική μετάνοια της πόρνης του Εύαγγελίου, η οποία έλαβε παρά Κυρίου την άφεση των αμαρτιών της. Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος επιλόγησε καταλλήλως και πρόσφερε άνθη και άναμνηστικά δώρα-βιβλία στους Όμιλητές και συντελεστές της Έκδηλώσεως, έποίησε την Απόλυση και η Χορωδία έψαλε το Πολυχρόνιον αυτού. Στον δε προθάλαμο του θεάτρου προσφέρθηκαν κατάλληλα για την περίσταση και την περίοδο κεράσματα. Η όλη Έκδήλωση, με την άρτιότητα του πλουσίου προγράμματός της, οργανωτικώς και ποιοτικώς, η οποία και μαγνητοσκοπήθηκε, απέσπασε την γενική ικανοποίηση και έπιδοκιμασία.

Η Έορτή της Ζωοδόχου Πηγής

ΤΗΝ Παρασκευή της Διακαινησίμου, 23.4/6.5.2016, της Ζωοδόχου Πηγής, που φέτος συνέπεσε και η έορτή του Άγιου Μεγρος Γεωργίου, πανηγύρισαν Μονές της Έκκλησίας μας.

Κρουονέρι Άττικής

Στην Ίερά Μονή Κοσμοσώτηρος στο Κρουονέρι Άττικής, στο έορτάζον Καθολικό Αυτής λειτούργησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος με Κληρικούς της Έπαρχίας του, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών. Πραγματοποιήθηκε μάλιστα Λιτανεία της ιεράς Εικόνας πέριξ του Ναού της Μονής.

Σταμάτα Άττικής

Στην Ίερά Μονή Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Σταμάτας Άττικής, η οποία έορτάζει την Ζωοδόχο Πηγή λόγω του ότι το πρώτο Παρεκκλήσιο Αυτής έτιμάτο στην Θεομητορική αυτή Έορτή, λειτούργησε ο Θεοφ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης με τον Έφημέριο π. Άντώνιο και επίσης τον Αιδ. π. Άγγελο. Παρέστησαν πολλοί πιστοί και τελέσθηκε Μικρός Άγιασμός στην αύλη της Μονής.

Ριζόμυλος Βελεστίνου

Στην Ίερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής στον Ριζόμυλο Βελεστίνου, των ιερών Άκολουθιών προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Άφ' έσπερας τελέσθηκε ο έορτιος Έσπερινός, με συμμετοχή των τοπικών Κληρικών π. Νικηφόρου, π. Δημητρίου και π. Κωνσταντίνου, όπως και Άγιορειτών πατέρων, και πραγματοποιήθηκε λιτανεία της ιεράς Εικόνας. Άνήμερα της Έορτής, λειτούργησε στο Καθολικό της Μονής ο Σεβ. Δημητριάδος κ. Φώτιος με τρεις Ίερείς, παρουσία πιστών από την Μαγνησία, την Λάρισα και την Φθιώτιδα.

Συχαινά Πατρών

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Παρθένου*

...ΤΟΥΤΟ τὸ μέγα τῆς ἐνώσεως τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον μυστήριον πανηγυρίζομεν, ἀγαπητοί, σήμερον, τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἀλλὰ καὶ τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τηρουμένης ἀτρέπτου τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως, προσέλαβεν ἔμψυχον ἀνθρώπινον σῶμα ἐκ τῶν ἀγνῶν τῆς Ἀειπαρθένου αἱμάτων, Πατὴρ εὐδοκία καὶ ἀγίου Πνεύματος συνεργεία, καὶ οὕτω τέλειος ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν ἀπεργάσῃται τὸν ἄνθρωπον· καθόσον οἱ εἰς αὐτὸν πιστεύοντες διὰ τῆς θεοποιῦ αὐτοῦ χάριτος θεοῦνται καὶ διὰ τῆς μεταλήψεως τοῦ παναχράντου αὐτοῦ Αἵματος καὶ Σώματος μετ' αὐτοῦ ἐνοῦνται.

Καὶ τίς ἄλλη χαρὰ χαριεστέρα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ταύτης τῆς ἀφράστου τοῦ Υἱοῦ καὶ

Θεοῦ μέχρις ἡμῶν καταβάσεως καὶ τῆς ἀρρήτου ἡμῶν μέχρις οὐρανοῦ ἀναβάσεως; Τίς νὰ μὴ σκιρτήσῃ εἰς τοιαύτην κοσμοχαρμόσουν ἐορτήν, καθ' ἣν τὰ οὐράνια ἐνοῦνται πρὸς τὰ ἐπίγεια, καὶ οὐρανὸς καὶ γῆ συνευφραίνονται, καὶ ἡ Παρθένος ἀνεκλάλητον χαρὰν εὐαγγελίζεται καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἀρρήκτων σκληρᾶς δουλείας δεσμῶν ἀπολύεται; Τὰ πάντα συντρέχουσι πρὸς κοινὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν κατὰ τὴν φαιδρὰν ταύτην ἡμέραν. Καὶ αὐτὴ ἡ ἄψυχος φύσις οἶονεὶ αἰσθανομένη τὴν εὐαγγελιζομένην χαρὰν ἀποβάλλει τὸ χειμερινὸν τοῦ μαρασμοῦ ἔνδυμα καὶ περιβάλλεται λαμπρὸν τοῦ ἔαρος χιτῶνα. Τὰ σκότη τῆς ἀμαρτίας διαλύονται, αἱ πύλαι τοῦ παραδείσου ἀνοίγονται, ἡ σκιά τοῦ νόμου παρερέχεται, ἡ ἀλήθεια τῆς χάριτος ἐπιφαίνεται,

← **Στὴν** πανηγυρίζουσα Ἱερά Γυναικεῖα Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς στὰ Συχαϊνά Πατρῶν, λειτούργησαν οἱ Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος καὶ π. Γρηγόριος καὶ ὁ Ἱερομ. π. Συμεὼν, καὶ παρέστη μέγαλο πλῆθος πιστῶν. Ἀκολούθησε λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας στοὺς χώρους τῆς Μονῆς.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο Φαρσάλων

ΤΗΝ Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, 23.4/6.5.2016, συνέπεσε φέτος καὶ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Μεταξὺ τῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ πανηγύρισαν σὲ διάφορες περιοχές, ἦταν καὶ ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο Φαρσάλων τοῦ νομοῦ Λαρίσης. Στὸν ἐόρτιο Ἑσπερινὸ καὶ στὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης γηραιὸς Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος. Ἔλαβε δὲ μέρος καὶ ὁ Κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Αἰδ. Πρωτοπ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Νότιο Ὀσσετία

Ἁγίου Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὰ ἀπὸ ἐπίσκεψιν ποὺ πραγματοποιοῖσε στὸ Παρίσι τῆς Γαλλίας γιὰ τὴν μικρὴ Ἑνορία τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὸ Μεντόν, ὅπως καὶ στὴν Ἀγγλία, ὅπου προέστη τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Μ.

Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα στὴν Μονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὸ Λονδίνο, καὶ διεπίστωσε τὴν αὔξησιν τοῦ Ποιμνίου καὶ τὴν ἀνάγκη χειροτονίας νέων Κληρικῶν, τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Μόσχα, ἀπὸ ὅπου τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἀφίχθηκε στὴν Νότιο Ὀσσετία, στὴν ὁποῖαν ὑφίσταται Ἐπισκοπὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Τοποτηρητὴς αὐτῆς.

Στὴν Νότιο Ὀσσετία ἀφίχθησαν ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ρωσία καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Βορονέζ καὶ Νοτίου Ρωσίας κ. Κύριλλος, τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ, μετὰ δύο Ἱερεῖς, ἕναν Διάκονο καὶ 12 λαϊκοὺς πιστοὺς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Τελέσθησαν ἀπὸ κοινοῦ Θεῖες Λειτουργίες σὲ Ναοὺς τῆς περιοχῆς, μετὰ συμμετοχὴ καὶ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου, μετὰ ἐπίκεντρο τὸ Συλλεΐτουργο τῶν δύο Ἀρχιερέων τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, 25.4/8.5.2016, στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, πρὸς χαρὰν τοῦ πολυπληθοῦς Ποιμνίου. Ἐπίσης, ἔγιναν προσκυνηματικὲς ἐπισκέψεις σὲ παλαιοὺς Ναοὺς καὶ Μονές τῆς ἱστορικῆς περιοχῆς αὐτῆς τοῦ Καυκάσου, καθὼς καὶ ἐπισκέψεις σὲ Ναοὺς τῆς Ἐπισκοπῆς. Ὁ Θεοφ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος προηῆδρευσε σὲ γενικὴ Συνέλευσι τῶν πιστῶν τῆς Ἐπισκοπῆς πρὸς ἐκλογήν νέων μελῶν τοῦ Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγέντων 9 μελῶν (4 Κληρικῶν καὶ 5 λαϊκῶν). Ἀκόμη, ἐπέβλεψε τὰ ἔργα ἀνεγέρσεως νέου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐξομολόγησε πιστοὺς καὶ γενικῶς φρόντισε γιὰ τὴν κάλυψιν ποικίλων ποιμαντικῶν ἀναγκῶν. Ἐπίσης, συμμετεῖχε ὡς προσκεκλημένος σὲ ἐπετειακὲς ἐκδηλώσεις τοῦ κρατιδίου (παρέλασις νίκης κατὰ τῶν ναζιστῶν) καὶ τελικῶς, ἐπέστρεψε καὶ πάλι μέσῳ Μόσχας στὴν Ἑλλάδα.

← και ὁ Ὑψιστος ἤδη πρὸς ἡμᾶς ἐπιδημεῖ, πρὸς τοὺς καταδίκους ὁ Λυτρωτὴς, πρὸς τοὺς ἀπεγνωσμένους ὁ Σωτὴρ, μὴ φαινόμενος ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἵνα μὴ καταπλήξη, ἀλλ' ἀπαστράπτων ἐν τῇ ταπεινότητι τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, ἵνα τοὺς πάντας πρὸς ἑαυτὸν ἐλκύσῃ.

Τοιαύτη, ἀγαπητοί, ἡ σήμερον ἑορτή, ἡ μήτηρ πασῶν τῶν ἑορτῶν καὶ πασῶν τῶν πανηγύρεων ἡ ἀρχή, πάσας ὑπερέχουσα καὶ πρὸς πάσας τὰ βραβεῖα φέρουσα. Ὡς ἡ τοῦ φυτοῦ ρίζα στελέχους καὶ κλάδων καὶ φύλλων καὶ ἀνθέων καὶ καρπῶν γίνεται αἰτία, καὶ οὐδὲν τούτων ἄνευ ἐκείνης φαίνεται, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πᾶσαι αἱ ἑορταὶ τὴν σύστασιν αὐτῶν ἔλαβον, ἡ Γέννησις καὶ Βάπτισις, ἡ Σταύρωσις καὶ Ἀνάστασις, ἡ Ἀνάληψις καὶ Πεντηκοστή καὶ εἴ τις ἄλλη ἑορτή, καὶ οὐδεμία τούτων ἄνευ ἐκείνης ἤθελε καθιερωθῆ. Καὶ ἡ αἴγλη τῆς φαιδρᾶς ταύτης ἑορτῆς παραμένει ἀναλλοίωτος καὶ ἀφθαρτος ἀπὸ τὴν ὀρμητικὴν καὶ καταστρεπτικὴν τοῦ χρόνου ῥοήν, καὶ πᾶς νοῦς ἐγκόσμιος καὶ ὑπερκόσμιος ἐκπλήττεται διὰ τὰ παράδοξα τὰ τελεσθέντα κατ' αὐτήν.

Ὅντως παράδοξα τὰ κατ' αὐτὴν ἑορταζόμενα. Θεὸς καὶ ἄνθρωπος! Μήτηρ καὶ Παρθένος! Θεὸς καὶ ἄνθρωπος· τοῦτο ἀληθῶς τὸ μέγιστον τῶν ἔργων τῆς θείας παντοδυναμίας, τοῦτο τὸ ὑψιστον τῶν μυστηρίων τῆς θείας ἡμῶν θρησκείας. Ὁ προαιώνιος λαμβάνει ἀρχὴν χρονικὴν, ὁ ἄπειρος χωρεῖται ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ, τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ ὁ Υἱὸς γίνεται Υἱὸς ταπεινῆς γυναικός. Τί μείζον τούτου δύναται νὰ κάμῃ ἡ θεία παντοδυναμία; Μήτηρ καὶ Παρθένος· τοῦτο τὸ μέγιστον τῶν θαυμάτων ὑπερβαῖνον τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πρὸς ὃ ὅμοιον οὔτε ἐγένετο, οὔτε θὰ γίνῃ ποτέ. Τί καινότερον τούτου δύναται νὰ ἴδῃ ἡ κτίσις; Ὡς ὁ Θεὸς Λόγος ἐγένετο μὲν ὅπερ οὐκ ἦν, ἔμεινε δὲ ὅπερ ἦν, ἄνθρωπος γενόμενος καὶ μείνας Θεός, οὕτω καὶ

ἡ Μήτηρ αὐτοῦ ἐγένετο μὲν ὅπερ οὐκ ἦν, ἔμεινε δὲ ὅπερ ἦν, γενομένη Μήτηρ αὐτοῦ καὶ μείνασα Παρθένος. Ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐτήρησε τὴν Θεότητα, ἐν τῇ κυοφορίᾳ ἡ Παρθενομήτωρ Μαρία ἐτήρησε τὴν παρθενίαν.

Ὅποια παράδοξος κοινωνία δύο φύσεων, θείας καὶ ἀνθρωπίνης, ἐνωθεισῶν ἐν μιᾷ ὑποστάσει ἀσυγχύτως! Ἡ θεία φύσις προσέλαβε τὰ ιδιώματα τῆς ἀνθρωπίνης, ἐγένετο ὁ Θεὸς τέλειος ἄνθρωπος· ἡ ἀνθρωπίνη μετέλαβε τῶν ιδιωμάτων τῆς θείας, ἐγένετο ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος τέλειος Θεός. Καὶ πάλιν ὅποια παράδοξος

κοινωνία ἀγνείας παρθενικῆς καὶ κυοφορίας μητρικῆς, αἰτίνες συνέτρεξαν ξενοπρεπῶς ἐν τῇ αὐτῇ γυναικί! Ἡ παρθενία μετέδωκεν εἰς τὴν κυοφορίαν τὴν καθαρότητα, ἣν ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὅλως ἄμωμον, ὅλως ἀμίαντον· ἡ κυοφορία ἀφ' ἑτέρου μετέδωκεν εἰς τὴν παρθενίαν τὴν εὐλογίαν, ἣν ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἡ εὐλογημένη ἐν γυναιξίν. Ἐκεῖ ἐγεννήθη ἐκ τῶν δύο φύσεων τὸ μυστηριώδες ἐκείνο πρόσωπον, ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς· ἐνταῦθα ἐγένετο ἐκ τῆς

παρθενίας καὶ κυοφορίας τὸ πρόσωπον ἐκείνο τὸ μοναδικὸν ἐν τῇ ἰστορίᾳ, ἡ Παρθενομήτωρ Μαρία, τὸ μέγα ἐκείνο σημεῖον, ὅπερ ἀπὸ τοσούτων αἰῶνων ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν: «Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν» (Ἠσ. Ζ' 14), τὸ μέγα ἐκείνον θαῦμα, οὔτινος ὅμοιον δὲν ἔχουσι νὰ δεῖξωσιν οἱ αἰῶνες. Τοιοῦτου Υἱοῦ τοιαύτη ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ Μήτηρ.

(*) Ἀπὸ τὴν Ὀμιλίαν *Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παρθένου καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου «Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, Μήτηρ καὶ Παρθένος»*, στὸ ἔργο τοῦ Θεοδώρου Ζωγράφου, *Ἐντρυνφήματα καὶ Ἀπηχήματα τῆς δοξασθείσης Ἑλλάδος, ἤτοι Διπλοῦν Κυριακοδρόμιον... καὶ πλήρες Ἑορτοδρόμιον...*, τόμος τρίτος, Ἐν Βόλῳ 1914, σελ. 62-64.